

Publicerad 2017-04-22 12:46 av Nico Zasha Kroik

En dikt om att leva med en person som stärker sig själv genom att trycka ned och kränka sin partner. Jag skrev den här dikten för att jag själv nyligen kommit ur ett förhållande som förvisso inte var så här extremt, men där det ändå fanns likheter.

Slå mig till mitt sista andetag

Jag vet att jag har brister
Du har påtalat dem så många gånger
Du har så många brister, Mister
Som om det var nåt jag inte visste

Jag har hört mig upprepa i flera år
Alla de saker jag inte förmår
Allting jag inte förstår

Du har gjort mig till en imbecill
Jag vet att det inte är vad du vill
Men det är ändå så det gått till

Du är dålig på det här och det där
Du tänker inte på att orden tär
Du säger att jag trots det är
älskad och du håller mig kär

Som att älska en sådan som mig
Är en uppoffring gjord av dig
Som att jag bara är en grej

Jag tror du gjorde dig stark
Genom att ge mig en spark
Att kränka mig blev ditt knark

Så efter alla år du bröt mig ner
För att känna dig själv förmer
Förstår jag äntligen och inser
Du är aldrig glad fastän du ler

Du måste vara osäker och svag
Känna ett oerhört obehag
Om jag vetat detta vid varje slag
Att du mår bättre vid ett övertag
Så slå mig till mitt sista andetag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nico Zasha Kroik med Poeter.se id #12369 innehar upphovsrätten